

**ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA URGENT DEL PLE DE
L'AJUNTAMENT D'IGUALADA DUTA A TERME EL DIA
24 D'OCTUBRE DE 2017**

PRESIDENT:

Sr. Marc Castells i Berzosa

REGIDORS ASSISTENTS:

MARIA ÀNGELS CHACÓN I FEIXAS
(Convergència i Unió)

CARME RIERA I MINGUET
(Convergència i Unió)

JORDI PONT I GASSÓ
(Convergència i Unió)

FERMÍ CAPDEVILA I NAVARRO
(Convergència i Unió)

ROSA MARIA PLASSA I SOLER
(Convergència i Unió)

MONTSERRAT DUCH I SOLE
(Convergència i Unió)

JORDI BATALLA I PREIXENS
(Convergència i Unió)

PERE CAMPS I OVIEDO
(Convergència i Unió)

MARIBEL CUADRAS I NIETO
(Convergència i Unió)

PATRÍCIA ILLA I BORGE
(Convergència i Unió)

JOSEP MARIA PALAU I ARNAU
(Esquerra Republicana de Catalunya)

ENRIC CONILL I TORT
(Esquerra Republicana de Catalunya)

CAROLINA TELECHEA I LOZANO
(Esquerra Republicana de Catalunya)

JORDI RIBA I COLOM
(Socialistes d'Igualada)

XAVIER FIGUERES I CASANOVAS
(Socialistes d'Igualada)

A Igualada, el 24 d'octubre de 2017 essent les 20:00 hores i sota la presidència del Sr. Marc Castells i Berzosa, es reuneixen en el Saló de Plens de l'Ajuntament d'Igualada els Regidors que al marge s'exposen en primera convocatòria, a fi de procedir a celebrar sessió extraordinària urgent de l'Ajuntament assistits per mi, el secretari, que dóna fe de l'acte.

La sessió es celebra prèvia convocatòria a l'efecte, efectuada amb l'antelació reglamentària, donant-ne publicitat mitjançant fixació d'un exemplar de la convocatòria i ordre del dia en el tauler d'edictes d'aquesta Casa Consistorial.

Una vegada comprovat que hi ha el quòrum necessari, l'alcalde declara oberta i pública la sessió, i es procedeix a conèixer els següents assumptes inclosos a l'Ordre del Dia, la qual dació de compte, deliberació i acord adoptat s'expressen i constaten a continuació.

<p>IRENE GIL I TORROGLOSA (Socialistes d'Igualada)</p> <p>ALBERT MATEU I MARTÍNEZ (Candidatura d'Unitat Popular (CUP))</p> <p>EVA PEDRAZA I AGUILERA (Candidatura d'Unitat Popular (CUP))</p> <p>RUBEN DARIO CASTAÑÉ I CARMONA (Decidim Igualada)</p> <p>JOAN AGRAMUNT I SEUBA (Partit Popular de Catalunya)</p> <p>Secretari: SR. SEBASTIÀ MEMBRADO I GARCÍA</p>	
---	--

1.- APROVACIO DE LA URGENCIA DE LA SESSIÓ

MOCIO NO RESOLUTIVA

2.- MOCIO PER ATURAR LA SUSPENSIÓ DE L'AUTONOMIA DE CATALUNYA

Desenvolupament de la sessió:

INTERVENCIONS

El Sr. Castells inicia aquesta Sessió manifestant que estem vivint moments complexos, uns moments apassionants, també, no cal dir-ho, i el què volíem expressar, en aquest Ajuntament, a través d'una proposta que han presentat, de manera majoritària els Grups Polítics que formen part d'aquest Consistori, era un punt d'urgència, una moció d'urgència, per tant hi ha un únic punt, on hi haurà un únic debat, on no hi ha ni precis ni preguntes, sinó que és un Ple Extraordinari Urgent amb una moció per a aturar la suspensió d'autonomia de Catalunya. Abans, els portaveus dels Grups Municipals, del Partit Demòcrata, d'Esquerra Republicana, del Partit dels Socialistes, del Grup Municipal de la Cup i el Grup Municipal de Decidim Igualada hem signat, també, un manifest de suport a la nostra escola, l'escola catalana, l'escola pública, atès els atacs injustificats que està rebent darrerament, i per tant, ens hem posicionat, molt fermament, al costat de la nostra escola que no ens la poden tocar. Abans de començar aquest Ple i donar lectura de la moció que es sotmetrà a consideració de tots els Regidors i Regidores, dir-los que el primer pensament, que jo, com a Alcalde, voldria expressar-los és, per dues persones que estan molt lluny d'aquí, injustament empresonades, el Sr. Jordi Cuixart i el Sr. Jordi Sánchez, que, de manera injusta, estan passat, doncs, per una penalitat que

crec que no és adequada als temps que estem vivint, no és adequada al segle XXI, i no és adequada a la justícia, i per tant, no es pot detenir a la llibertat de pensament, no es pot detenir a les persones que, lliurement, doncs, s'expressen, i per tant, volia fer-ho en aquest Ple, doncs, que serà important atès, com saben tots vostès la majoria d'Ajuntaments de Catalunya, entre ahir, avui i demà, sotmetran aquesta moció a consideració dels seus Regidors, que són els representants, jo penso, que més directes del poble, ho són els de la Generalitat de Catalunya, ho són els del Parlament, no cal dir-ho, però els que la gent escull més directament són els que som aquí i per tant, si els hi sembla, Sr. Secretari, passaríem a votar la urgència d'aquest Ple, i per tant, sotmetria a consideració de tots vostès la urgència d'aquest Ple.

1. APROVACIO DE LA URGENCIA DE LA SESSIÓ

Per unanimitat de 21 Regidors del total de 21 Regidors que de dret componen la Corporació és aprovada la urgència de la sessió.

MOCIO NO RESOLUTIVA

“2 MOCIÓ DELS GRUPS MUNICIPALS DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ, ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA, SOCIALISTES D'IGUALADA, CANDIDATURA UNITAT POPULAR (CUP) I DECIDIM IGUALADA PER ATURAR LA SUSPENSÍÓ DE L'AUTONOMIA DE CATALUNYA

Pel Sr. Alcalde es dóna lectura íntegra a la moció no resolutiva presentada:

“L'acord entre el Partit Popular, el Partit Socialista Obrer Espanyol i Ciudadanos per a la suspensió de l'autonomia de Catalunya, evidencia que davant d'un problema polític la resposta de l'Estat espanyol es basa en la repressió i en la retallada de drets. Trenta-vuit anys després de recuperar l'autonomia catalana amb l'aprovació de l'Estatut, després de les llargues dècades de dictadura franquista, són ara tres partits polítics en el marc democràtic els qui volen tornar a sotmetre Catalunya a aquella situació d'anul·lació política.

L'aplicació de l'article 155 de la Constitució Espanyola liquida, de facto, l'autonomia catalana a través d'un fort atac als drets dels catalans i les catalanes per la incapacitat de diàleg de l'Estat espanyol i que s'ha concretat en la seva resposta repressiva a través de la vulneració de drets fonamentals, la censura d'internet i de mitjans de comunicació, la violació del secret postal, les detencions de càrrecs públics, querelles i processos judicials contra el govern, la mesa del parlament i més de 700 alcaldes i alcaldesses, la brutal violència policial exercida contra població pacífica l'1 d'octubre, l'empresonament dels líders de la societat civil, el gran desplegament de forces policials que encara es manté a Catalunya i la intervenció i congelació dels comptes de la Generalitat de Catalunya.

El Govern espanyol i els partits polítics que li donen suport continuen optant per la via de la repressió i la vulneració de drets enlloc d'escollar el clam del poble i les institucions de Catalunya que en les eleccions del passat 27 de setembre de 2015 van concedir la majoria absoluta del Parlament a les forces independentistes i que el passat 1 d'octubre, en el referèndum d'autodeterminació de Catalunya, van ser novament refermat el mandat democràtic per a la independència de Catalunya.

Per tots aquests motius, l'Ajuntament d'Igualada

ACORDA

Primer. Manifestar el suport al Govern de Catalunya i al Parlament per fer efectiu el mandat popular del passat 1 d'Octubre en els termes que estableixi el Parlament de Catalunya.

Segon. Condemnar la violació de drets fonamentals a Catalunya a través de les mesures repressives aplicades per l'Estat espanyol contra la població i les institucions catalanes.

Tercer. Instar el Govern espanyol i els partits que li donen suport a aturar la suspensió de l'autonomia de Catalunya que ja estan portant a terme i que volen reblar amb l'aplicació de l'article 155 de la Constitució Espanyola.

Quart. Comunicar aquest acord al President de la Generalitat de Catalunya, a la Presidenta del Parlament de Catalunya, a l'Associació Catalana de Municipis, a l'Associació de Municipis per la Independència, al Govern espanyol i als grups polítics del Parlament de Catalunya.”

INTERVENCIONS

Es presa la paraula pel Sr. Palau per dir que, bé, des d'Esquerra, doncs, creiem que és molt necessari el Ple d'avui per manifestar, un cop més, la voluntat del poble de Catalunya a través de les seves institucions més properes a la ciutadania. Igualada va observar, el dia 1 d'octubre i els mesos abans el grau de complicitat que hi havia en la convocatòria d'un referèndum d'autodeterminació. La ciutat d'Igualada, és una mostra aquest Plenari, de la constitució d'aquest Plenari, que entenc que hi ha 20 de 21 Regidors que consideren que Catalunya és una nació, que Catalunya, en tant que a nació, és sobirana, ho va traslladar, un cop més, i en aquest cas ho va fer manifest, bona part de la ciutadania d'Igualada, doncs, participant en un Referèndum d'autodeterminació el passat dia 1 d'octubre. Aquell referèndum i la majoria democràtica que hi ha actualment en el Parlament de Catalunya, amb 72 Diputats de 135, li donen al país, li donen a aquest Parlament i al Govern del País i a les institucions locals del País, legitimitat democràtica per fer efectiu aquell mandat popular, d'un referèndum que ha reforçat, doncs, aquesta ja de per sí, legitimitat que té la majoria parlamentària del Parlament de Catalunya. La ciutadania de Catalunya va haver de defensar el dret a fer aquest

Referèndum amb el seu propi cos, amb resistència passiva davant la violència dels dirigents de l'Estat, aplicant-la contra la població civil indefensa, aplicant-la amb policies armats, que van utilitzar les seves armes. La ciutadania de Catalunya, desarmada i pacífica, va defensar el dret a votar i a tot Catalunya, a gran part de Catalunya es va poder votar, malgrat que en alguns col·legis no va ser possible perquè, per la força, es va retirar l'operatiu electoral que hi havia desplegat per part del Govern de Catalunya. Per tant, que avui, des de l'Ajuntament d'Igualada, estiguem més o menys d'acord amb aquest mandat popular i amb aquest sí a la independència, però si estem d'acord en què som, som una nació, i estem d'acord amb què tenim el dret a decidir, que els catalans puguem decidir el nostre futur per a nosaltres mateixos, és molt important donar suport votant favorablement tots, o si no tots una part d'aquests dels punts que té aquesta moció, que són, ho ha dit l'Alcalde en la seva lectura, donar suport al Govern i al Parlament per a fer efectiu el mandat de l'1 d'octubre; 2, condemnar la violació dels drets fonamentals que ha fet l'Estat a través de mesures repressives contra la població i institucions, crec que és una obvietat i tindrà un suport aclaparador, en aquest Plenari, i 3, aturar la suspensió de l'autonomia, que ja s'està portant a terme, hi ha moltes qüestions que, a la pràctica és així, com en tota la congelació de les partides pressupostàries i tota la intervenció econòmica que pateix des de fa molt temps la Generalitat de Catalunya, i aturar, també, a part de la suspensió que ja estem patint, la que ara es vol acabar de fer del tot, de reglar, amb l'aplicació, molt barroera d'un article de la Constitució que, teòricament, doncs és per ordenar la situació d'Estat de Dret i Democràtic. Aquesta aplicació de l'article 155, no ordenarà res, al contrari, dinamita i fa saltar pels aires qualsevol reconeixement de l'Estat Espanyol com a un Estat democràtic i de dret.

Es presa la paraula pel Sr. Riba per dir que, des del nostre Grup voldríem demanar, sol·licitar, la votació separada del primer punt dels altres tres punts de la moció, si així ho tenen a bé de considerar en el moment en què es procedeixi la votació. Dit això, ens trobem en un moment crucial i crític de la història del nostre país, certament, el què succeeixi els propers dies, les decisions que es prenguin, seran determinants per al futur de Catalunya per als proper anys. En primer lloc, permeti'm una reflexió sobre la necessitat de l'autocrítica, qualsevol activitat, especialment en la política, creiem que cal exercir-la, autocrítica com requisit necessari per avançar, certament moments de eferescència, de mobilització, de polarització, són poc propicis per a portar a terme un exercici d'autocrítica, malgrat això, la gravetat de la situació en la què ens trobem, ens porta a la convicció que aquesta és més necessària que mai si volem avançar. Creiem, en aquest sentit, que tots, totes les forces polítiques i especialment aquells que desenvolupem tasques de responsabilitat tenim la obligació de fer-ho, nosaltres els primers, des del PSC els primers, i analitzar els com i els perquè hem arribat fins aquí. Altrament, si tots considerem, només, els nosaltres i els ells, en una dicotomia de confrontació acabem caient en el sectarisme, el maquinisme i, ineludiblement, la confrontació i la fractura social. Moltes són les causes que ens han fet arribar fins aquí, els greuges, els greuges certs, que hi són, els desencontres i les ofenses, però dels del nostre Grup, creiem, volem seguir creient en la capacitat de la política per a trobar solucions, solucions polítiques a problemes polítics,

no creiem, per tant, que decisions irreversibles, de conseqüències imprevisibles i que res permet augurar que ens porti en res positiu, siguin les adequades en aquest moment. No creiem que les presses, els terminis, siguin l'instrument més adequat per al diàleg, i per a la recerca de solucions, terminis que només depenen de decisions polítiques i que es converteixen en obstacles i impediments en la recerca de solucions a través del diàleg i que, paradoxalment, s'han autoimposat per a decisions polítiques. No creiem, doncs, que les decisions unilaterals siguin de cap utilitat, ans al contrari, per això, avui manifestem oposició a que el Parlament porti a terme la declaració d'independència i rebutgem, també, completament, l'aplicació de l'article 155. Creiem, per tant, que una decisió, tant una decisió com l'altra, ens abocaran a uns danys, a uns costos, en termes institucionals, socials i econòmics irreparables, i dels que tardarem molt temps a recuperar-nos. Creiem que la determinació, l'ambició, i la honestetat de l'ètica de la convicció dels que, legítimament, aspiren a la independència de Catalunya, no pot, en aquests moments, ser guiada només per l'audàcia sense tenir en compte els riscos certs, els límits que comporta emprendre el camí de la unilateralitat, tots serem responsables de les conseqüències que se'n derivin. Al mateix temps creiem que pretendre resoldre el problema, l'enorme problema que tenim sobre la base de la suspensió de l'autogovern i la intervenció de la Generalitat és no entendre, o no voler entendre res de l'arrel del problema, i voler ignorar la voluntat de la majoria del poble de Catalunya, independentistes o no, en la salvaguarda en la defensa de les nostres institucions, no es pot pretendre resoldre un problema enorme, generant-ne un altre encara més greu, més mobilitzacions, més resposta popular, més problemes econòmics i socials. No creiem que el restabliment de la legalitat es pugui o s'hagi de fer així, i les conseqüències institucionals i socials poden ser devastadores. Apel·lem, una vegada més al diàleg, no com una paraula buida o una pilota calenta a passar al suposat adversari, creiem que cal aturar-nos i fer ús de la ètica de la responsabilitat, tenim molt en compte les possibles i provables conseqüències de les decisions que s'adoptin. Hi ha àmbits en els que es fa, com en la medicina, un jurament en el que es manifesta la voluntat de no fer mal, nosaltres demanem que no es portin a terme decisions, ja sigui una DUI o una aplicació del 155, que estem convençuts que tindran un efecte negatiu, molt negatiu sobre el conjunt de la ciutadania. Cal cercar els mecanismes per a sortir de l'atzucac, ja siguin eleccions, ja sigui el què sigui, però s'equivoca qui cregui que aquesta situació es resol amb vencedors i vençuts. La nostra història està farcida de derrotes que han acabat forjant la nostra identitat sobre la base de la voluntat d'autoafirmació com a símbol de resistència i superació, però no volem estar condemnats a aquest resultat i ho necessitem per avançar.

Es presa la paraula pel Sr. Mateu per dir que, bé, des del Grup Municipal de la Cup, com no podria ser d'altra manera, atenent al nostre ideari i a la nostra trajectòria en aquest Ajuntament, votarem favorablement aquesta moció, abans d'això dir que acceptem, diguem-ne, la petició que es fa, tot i que no ens pertoca a nosaltres dictaminar-ho, la votació separada d'aquests punts si això ha de fer que puguem aglutinar, doncs, una majoria més àmplia en part dels punts d'aquesta moció si bé que, en el primer punt, en el qual es parla de fer efectiu el mandat popular sorgit de les urnes el passat 1 d'octubre, imaginem

que el suport no serà exactament el mateix. Per a nosaltres, aquest Ple d'urgència, convocat per avui, doncs, el què ve a fer, només és certificar, per bé que es parla de l'oposició a l'article 155 de la Constitució, la seva aplicació al nostre país en aquesta, diguem-ne, corrua de mesures repressives, lliberticides, demofòbiques, que encara estan, fins i tot per concretar, és a dir, no sabem ben bé encara a què ens atenem, però pel que sí que hem pogut anar sabent, a nivell de premsa, a nivell de declaracions dels diferents responsables de l'Estat Espanyol, doncs, res de bo auguren al nostre poble si res no passa, i diem que venim, simplement, a certificar el què entenem que ja és un sentiment i una voluntat que s'ha fet palesa en múltiples ocasions, en aquesta ciutat i en el conjunt del país, no és només aquesta una moció que remunti, diguem-ne, a les càrregues repressives de l'1 d'octubre, o a la possible repressió que ens pugui venir a partir de divendres o dissabte en funció del què acabi dictaminant el Senat Espanyol, sinó que entenem que també tot això forma part d'un procés en el qual, per més que els representants polítics, abans es parlava, doncs, d'aquells que han estat escollits pel Parlament, aquells que formen part del Govern de la Generalitat, aquells que, humilment, també, intentem contribuir al devenir de les nostres viles i ciutats i als Ajuntament, sinó que també ha de ser un tribut a tota aquella gent que, des de molt antic, per no parlar ja dels pactes de la transició, que alguns ja no van, diguem-ne, creure's mai, clar, al llarg de tots aquests anys han estat mantenint viva la flama d'aquest procés, d'alliberament nacional que molts, també l'entendem i el volem com un alliberament social, sense aquest component, entenem que no tindria cap mena de sentit, i que, evidentment, també, posa de relleu tota aquesta nova fornada que hem anat creant en els darrers anys, a partir, segurament, per a posar alguna fita, a nosaltres ens agrada recordar sempre unes consultes populars que ja vam impulsar des de la societat civil en els anys 2009, 2010, que van ser el què nosaltres entenem la guspira d'aquest nou moviment sobiranista, en el nostre país que ens ha permès arribar en el punt en el que ens trobem avui. Aquelles consultes populars, molt voluntarioses i plenes d'il·lusió que vam organitzar en molts municipis catalans, ara ja fa set o vuit anys, entenem que són el germen del què, a dia d'avui, estem vivint, mentrestant, doncs, hem travessat moltes manifestacions, moltes mobilitzacions, moltes reunions, moltes assemblees, molts actes públics, moltes marxades, moltes concentracions i sempre, sempre, sempre, amb el suport i l'escalf i la iniciativa del poble que és qui ens ha portat fins al punt que ens trobem avui. Per tant, nosaltres, com a representants, entenem que el què hem de fer és ratificar aquesta voluntat del poble que, d'altra banda, també, es va, entenem nosaltres, es va manifestar de manera clara, i diàfana el passat 1 d'octubre. Un 1 d'octubre en el qual també hi havia un referèndum convocat, que com tots és sabut, perseguit per l'Estat i que també va fer gala d'aquesta altra vegada, voluntat perseverant, d'autoorganització del poble català, que per a nosaltres i per a molts dels que avui, segurament ens acompanyen aquí com a públic i per molts dels que ens puguin estar escoltant o no ho estiguin fent, ens va fer saltar moltes llàgrimes d'emoció, i perquè va ser realment, doncs, un acte d'autodeterminació, amb tot un estat en contra, amb les seves forces repressives en contra, i amb tota la tensió i nerviosisme que això havia generat en els dies previs. Per a nosaltres va ser aquest el Referèndum d'autodeterminació que necessita aquest poble, si no n'hi ha hagut cap altre

prèviament i no s'ha pogut fer amb unes altres circumstàncies, nosaltres entenem que és per aquestes 18 negatives que hem rebut per part de l'Estat a poder assolir un referèndum acordat entre les dues parts, i per tant, nosaltres, més enllà, també de parlar d'aquesta negativa a l'aplicació de l'article 155, o d'aquest clam, també, que nosaltres també fem nostre, per la llibertat dels presos polítics, nosaltres el què sí que creiem és que el què cal fer és posar, diguem-ne, fil a l'agulla per a portar a bon terme el que és el primer punt d'aquesta moció que és fer efectiu el mandat popular del passat 1 d'octubre. Pensem que és clar i diàfan, és a dir, no és una posició del nostre Grup Municipal que sigui, diguem-ne, singular a nivell nacional, la Cup ho ha vingut dient des de fa dies, nosaltres pensem que la cosa ja està decidida, és a dir, el passat 1 d'octubre la gent va parlar, ho va fer amb unes circumstàncies greument adverses, i malgrat tot, entenem que els resultats avalen els passos que creiem que ha de portar a terme el Parlament i l'executiu d'aquest país, i, bé, més enllà de fer front a totes aquestes amenaces amb mocions, o amb declaracions o amb signes de suport que poden sumar, però en tot cas nosaltres no considerem del tot determinants, com el fet que estem fent avui aquí, és a dir, nosaltres li donem la solemnitat que pertoca, però pensem que el què cal és fer ja la declaració d'independència que ens ha de permetre fer front a aquest embat de l'Estat i permetre veure fins a quin punt podem avançar i podem seguir endavant en aquest procés que nosaltres voldríem definitiu, d'alliberament nacional, o sí més no, d'una part de la nostra nació. Nosaltres així ho hem manifestat sempre, pensem, doncs, que ara mateix la pilota sembla que està una mica retinguda en un espai que no sabríem definir si és ben bé opac, però en tot cas no acaba de ser del tot translúcid o transparent, ens dol que el poble, que és qui ens ha portat fins a aquest punt de tenir, diguem-ne, a punt per a rematar-la, ara mateix, no acabem de saber del tot, molts d'ells estan preocupats, aquests dies, doncs, cada dos dies canviem una mica d'estat d'ànim, en funció del què va succeint, pensem que és hora ja de fer la passa definitiva i, que, sobretot, el què cal és seguir comptant amb tota aquesta gent que ja ha manifestat la seva voluntat, que també ha manifestat que quan toqui ser-hi hi serà, perquè ja hi ha estat i ens ha dut fins aquí, i per tant, com no sé si ja és cèlebre o no, però la nostra opinió és que si s'ha d'arribar al 155, millor que ens agafi amb la República proclamada. Per tant, el resum del nostre Grup és que volem la República ja!

Es presa la paraula pel Sr. Castañé per dir que, ser el portaveu de l'assemblea de Decidim Igualada vol dir parlar en nom d'un grup molt plural. Amb més temps hauríem pogut aportar més matisos a la moció, però entenem l'excepcionalitat del moment i que és el moment de fer pinya. L'assemblea de Decidim votarà a favor d'aquesta moció, per dignitat i per defensar la democràcia i la política, ambdues en majúscules, davant de l'atac a la nostra sobirania per part del govern demofòbic del Partit Popular. Un atac sostingut per arguments amb peus de fang, per una banda, el govern del Sr. Rajoy que s'ha carregat de falsos arguments, com arribar a dir que els vídeos de les càrregues policials eren falsos o atiar la catalanofòbia amb la ja famosa recollida de signatures de 2006, per posar uns exemples entre molts. Per una altra, no és només el govern, la monarquia ha tingut un paper irresponsable, ha perdut l'oportunitat de donar pas a la mediació i a la diplomàcia, no hi entrarem

en més detall, doncs nosaltres som una Assemblea Republicana. I per últim, hem d'entendre que l'article 155 no és només contra la Generalitat, sinó contra tota una societat, s'està amenaçant l'autogovern i les llibertats; la de premsa, d'informació i de pensament són les primeres víctimes. Censura a la xarxa, persones investigades i empresonades per les seves accions pacífiques per defensar les seves idees, violència policial contra urnes, violacions múltiples de drets fonamentals, etc., la llista de la vergonya no s'acaba, per no parlar de com, segons experts constitucionalistes, és molt dubtós que l'abast de l'article 155 sigui el que pretén el govern amb connivència dels Socialistes i Ciutadans. Però lluny de la postura de cadascú vers la independència, la qüestió que ens ocupa va sobre democràcia i de com s'entén la política. La tradició política espanyola, i en certa part la catalana fins fa no gaire, es basa en una visió de l'Estat completament immobiliària, on el poble està al servei de les lleis i de les institucions, quan hauria de ser el contrari. Davant d'un problema polític no s'ha d'aplicar la llei com si fos un martell, sinó el diàleg i la negociació. Per anar acabant, una advertència del que vindrà, aquest atac no es limita a la societat catalana, ara és Catalunya però, segons la premsa, dirigents populars han trigat només uns dies a fer la mateixa amenaça a Euskadi, Navarra i Castella-La Manxa, cap regió espanyola està lliure de caure sota el seu jou del 155 ni cap persona té garantits els seus drets. Però tranquils, que ells no dubtaran en fer-nos entendre que és pel nostre bé, que aquí no hi ha intervenció. Davant d'aquests fets propis dels inicis d'una distòpia, no podem evitar associar el discurs popular al lema l'INGSOC, el partit imaginat per George Orwell a 1984: "la guerra és pau; la llibertat és l'esclavitud; la ignorància és la força". Per tot això, reiterem, l'assemblea de Decidim Igualada votarà a favor de la moció.

Es presa la paraula pel Sr. Agramunt per dir que, bé, des del Partit Popular, em sembla que és obvi, evident, evidentment, evident i manifest que des del Partit Popular, en aquest cas, a la ciutat d'Igualada, seguirem treballant per a una Catalunya catalana, espanyola i alhora, com no pot ser d'altra manera, europea, no. Nosaltres entenem que davant del desafiament sobiranista l'Estat de Dret ha funcionat i seguirà funcionant, no!, és a dir, el Tribunal Constitucional ha suspès totes les il·legalitats que s'han portat a terme des del Parlament de Catalunya, el Parlament de Catalunya, legítimament, és qui legisla l'activitat executiva i política, al conjunt de la Comunitat Autònoma Històrica de Catalunya, i, evidentment, té les competències que té, i com és lògic i normal bé, s'ha passat la línia vermella, i l'Estat de Dret ha funcionat igual que funcionaria en qualsevol democràcia seriosa, de qualsevol país, amb una democràcia i amb un Estat de Dret consolidat. Evidentment, la Fiscalia ha actuat en defensa de la Llei de les Persones i els grans partits polítics, formacions polítiques, el conjunt de l'Estat, s'han unit en defensa de la Nació, en aquest cas Espanyola, de la Llei i dels Drets del Conjunt dels espanyols. I és que, a més a més, un President de Govern, sigui del color polític que sigui, i recaigui en la persona que recaigui, té l'obligació de complir i fer complir les lleis, garantint i defensant els drets i llibertats del conjunt dels ciutadans, és a dir, un President del Govern, que no actués sota l'empara de la Constitució Espanyola del 78, doncs, evidentment, se'l podria, fins i tot, acusar de prevaricació, és que és així, és la Llei bàsica, prioritària i fonamental de la Democràcia Espanyola, agradi o no agradi, jo ho vaig dir en aquest mateix Saló

de Sessions, ens agradi o no, aquí tots tenim document nacional d'identitat espanyol, altres, si volen, es poden fer el de qualsevol, legítimament, el de qualsevol altre Comunitat Autònoma, en aquest cas, històrica. L'article 155, al nostre entendre, el què permet és que Catalunya retorni a la legalitat, l'article 155 el què garanteix és que l'autogovern de Catalunya no suspengui, evidentment, i entrant en la moció, òbviament que no compartim, però es que, ni en la part expositiva d'aquesta moció, ni en la part resolutive. La part expositiva, vostès, o qui la presenta, l'Associació Catalana de Municipis, i l'Associació de Municipis per a la Independència, doncs, miri, per exemple, parlen de "38 anys després de recuperar l'Autonomia Catalana", en tot cas, corregeix-ho, són 39, la Constitució Espanyola és del 78, ara són 39 anys ja, fixin-se una mica, era de l'octubre del 78. Després vostès parlen i diuen que "retallada de drets", no!, no!, quan no es respecta l'Estat de Dret, és quan poden haver retallades de dret, que no és el cas, reitero, no és el cas, és una suspensió, en tot cas es garanteix l'autogovern de Catalunya, se segueix garantint l'autogovern de Catalunya, la Generalitat seguirà funcionant, en aquest cas, sota les directrius dels Ministeris, en aquest cas de l'Estat, de manera transitòria, que és el què preveu la Llei, però és que la Generalitat de Catalunya seguirà tenint funció representativa, però es garantirà, com no pot ser d'altra manera, el ple respecte a la legalitat, en aquest cas, que ens hem marcat tots. Després vostès parlen de "l'empresonament dels líders de la Societat Civil", bé, jo es que..., respecto totes les opinions, com no pot ser d'altra manera, però en tot cas que em parlin de presos polítics a altres països com Veneçuela, Corea del Nord, la Xina, etc., ho puc entendre, però aquí a Espanya, amb una democràcia consolidada des del 78 que em parlin de presos polítics, a veure, ja està bé, en tot cas, el què és evident, és que en tot cas són polítics presos, això no ho negarem, igual que n'hi ha d'altres formacions polítiques, fins i tot de la que jo represento, que ja estan on han d'estat, qui la fa la paga, Estat de Dret, pes de la llei, en tot cas, des del nostre humil posicionament, bé, aquests que vostès anomenen presos polítics, en tot cas no estan en presó preventiva pel seu pensament o el seu ideari polític, sinó, en aquest cas, pels actes que se'ls jutjarà. Després vostès parlen de "la intervenció i congelació dels comptes de la Generalitat de Catalunya", no!, no!, és que, abans de tot aquest procés polític, la Generalitat de Catalunya, per una sèrie, en aquest cas, atribuïble a la mala gestió econòmica o la mala eficàcia o eficiència dels recursos públics, doncs està en la situació que estava econòmicament parlant, i l'Estat, el què fa, és que el deute de 79.000 milions d'euros de deute que, en aquest cas, malauradament, té la nostra Administració de la Comunitat Autònoma Històrica de Catalunya, doncs, el què fa l'Estat, senzillament, és anar portant pagaments perquè els funcionaris puguin anar cobrant, perquè la sanitat pugui anar funcionant, perquè les farmàcies puguin anar cobrant i perquè el sistema educatiu pugui anar funcionant, és a dir, més del 80 % del deute de la Generalitat de Catalunya està en mans de l'Estat, però perquè l'Estat no deixarà que el conjunt de catalans paguin aquesta, en aquest cas, mala gestió econòmica, i vostès ho barregen, ho adulteren tot "no, es que estem intervinguts, tot és pel conflicte polític", no!, no!, és per una sèrie de la Llei de Racionalització i Sostenibilitat dels Recursos Públics del Conjunt de les Administracions. Després quan vostès parlen de la violència policial exercida contra la població, escolti, evidentment, tots volem

manifestar, i com no pot ser d'altra manera, que estem en contra de qualsevol acte de violència, només faltaria, només faltaria!, ara jo també els hi voldria recordar on era la Taula de la Democràcia l'any 2012 quan els Mossos d'Esquadra havien de treure i desallotjar placa Catalunya davant dels indignats de l'11-M, o on era la Taula de la Democràcia quan al 2011 hi va haver aquell importantíssim assetjament polític al Parlament de Catalunya que tot el conjunt de les forces polítiques representades, en aquell moment, al Parlament de Catalunya, demanaven que s'apliqués el màxim pes de la llei per a les persones que no van permetre portar a terme, legítimament, els seus representants del conjunt del poble de Catalunya, de diferents formacions polítiques, em sembla que totes les formacions polítiques, no sabia dir, algunes en concret, més els extrems d'esquerra, no ho sabia dir, però la majoria de formacions polítiques representades al Parlament de Catalunya en aquell moment, quan van fer l'assetjament al Parlament l'any 2011, demanaven que s'apliqui, i podem agafar l'hemeroteca i declaracions del propi President de la Generalitat i dels Consellers del Govern de la Generalitat de Catalunya d'aquell moment, és a dir, clar, van adulterant les notícies, no!. I evidentment, no, pel què fa referència a la part resolutiva, "manifestar el suport del Govern de Catalunya al Parlament", escolti, per a nosaltres era un Referèndum il·legal, i prova d'això és que bé, ja he vist amb la seriositat que s'ho han pres els països del nostre entorn i democràcies absolutament consolidades, no!, tots van poder veure imatges de com alguns ciutadans havien votat 4 i 5 vegades, i com volia algunes urnes..., bé, el primer punt, al nostre entendre, és un referèndum il·legal, el segon punt, nosaltres creiem en la justícia i donem compliment a les sentències que puguin sortir dels tribunals i dels jutjats, i en tercer lloc, vostès parlen de la suspensió..., bé, per a nosaltres, repeteixo, es garanteix l'autogovern de Catalunya i precisament serà d'una manera única i exclusivament molt limitada amb el temps, és a dir, absolutament de manera transitòria. Nosaltres sempre ho hem dit, en democràcia s'han de respectar les lleis i l'Estat de Dret, en democràcia, per a nosaltres, segons quines actuacions, lleis de Transitorietat, lleis del Referèndum que ha aprovat el Parlament de Catalunya, no tenia els fets competencials per a portar a terme aquestes declaracions, i en conseqüència, han portat a la voladura del nostre marc legal que era el Constitucional, i el marc de l'Estatut. I, evidentment això ja ha estat un cop a la Democràcia, un cop, vostès ara parlen d'un cop d'estat, no!, no!, és que si parlem en aquests termes, el nostre entendre, qui ha fet el cop d'estat és qui ha sobrepasat la legitimitat democràtica de les competències que té el Parlament, en aquest cas, de Catalunya, qui porta a terme un enderrocament a les institucions democràtiques són fets que no estan previstos ni marcats per la llei. Nosaltres entenem que la radicalitat i el no donar compliment als Tribunals, Jutjats, i Fiscals no ens porta enlloc, i evidentment, ressaltar que Catalunya, no hi ha pensament únic, per sort hi ha pluralitat, i al nostre humil entendre, la pluralitat ens enriqueix, ens enriqueix com a societat, i precisament voldria recordar que el propi Parlament de Catalunya es marca uns determinats paràmetres per a portar a terme el canvi del joc polític o de les regles de joc que ens hem marcat tots de manera humil, pacífica, i, sobretot democràtica. Jo voldria recordar que, per exemple, el Parlament de Catalunya, per a modificar, per exemple, una part de l'Estatut, es necessiten dues terceres parts del propi Parlament de Catalunya, i, per exemple, per a portar a terme l'aprovació de la

lleï electoral pròpia de Catalunya, que per cert no s'ha aprovat, en aquests moments encara, tot i que és una assignatura i un repte pendent de fa molts anys, també es necessita aquesta majoria de dues terceres parts. Vostès, escoltant avui mateix als mitjans de comunicació les intervencions dels Grups que vostès representen al Senat, doncs, es parlava de, bé, de que les Administracions de l'Estat, que passen el "rodillo", i que són actituds molt poc democràtiques, i que no tenen en compte el conjunt de la societat, doncs mirin, per aquesta mateixa regla de tres, ho podrien fer el procediment a la inversa i els arguments foren exacte i idènticament els mateixos. Què vinc a dir, que s'ha tirat, jo també comparteixo, a l'igual que, en aquest cas, el Grup Municipal Socialista, jo crec que està, i és potestat del Molt Honorable President de la Generalitat, el no portar a terme la Declaració Unilateral d'Independència. En tot cas, sí que demanaria que tingués la valentia política o el coratge per dir-ho clarament, si la va proclamar o no, ho dic perquè ajudaria a tenir les coses clares des de tots els estaments que estem representats. I això, i el temps, malauradament, ens posa a tots en el seu lloc, des del Partit Popular sempre hem dit que processos d'aquesta magnitud i d'aquestes característiques, l'únic que comporten és inseguretat política, jurídica, econòmica i malauradament, també, inestabilitat social. Nosaltres apostem, i ho hem dit sempre, de manera clara, "sí a la llibertat, sí a la convivència, sí al diàleg, sí als acords", jo, i em sembla que ens coneixem tots de fa molts anys, sóc una persona de parlar, d'intentar dialogar, d'intentar arribar a pactes i d'intentar arribar a acords, i en tot cas, sempre estaré pel diàleg, però evidentment, hi ha una premissa bàsica, fonamental i prioritària, en un Estat de Dret, que és parlar, pactar, acordar, dintre la legalitat constitucional i estatutària. Evidentment, algunes actituds que alguns grups polítics representats al Parlament de Catalunya porten a terme del fet de declarar-se en rebel·lia, de no reconèixer, fins i tot, el propi Govern de la nació, en aquest cas el Govern Espanyol i d'anar i fer crides a la resistències passives, doncs, evidentment, no avançarem, per aquest camí no avançarem. Jo torno a fer una crida al diàleg, jo crec que estem a temps, a vegades, com sempre s'ha dit, en aquest cas, a vegades, i ho dic pels que creuen legítimament, eh!, en una Catalunya independent, que evidentment respecto, eh!, tot i que no comparteixi perquè em sento profundament català i espanyol i europeu, però respecto eh!, i tenen la legitimitat per a demanar-ho, a vegades és bo perdre una batalla per a guanyar una guerra, no!, i fora interessant que la cosa, ara, no arribés a més, recuperéssim la normalitat, recuperéssim els paràmetres, que després d'aquests darrers anys de profundes crisis econòmica i financera, que hem patit el conjunt d'Administracions i el conjunt de la ciutadania, semblava que es començava a anar amb una recuperació, tot això el què ha genera, reitero, és incertesa, a part de política, econòmica i social. Clar, tots recordem aquelles frases, no!, de l'expresident Mas i el Sr. Junqueras que deien "no, no, és que aquí no marxaran empreses, no!, no!, no, no, Sra. Carme, no marxarà cap entitat bancària ni financera", i el Conseller Romeva que deia "no, no, és que tindrem el reconeixement internacional per a tot arreu", no, clar, quan veus tot això, i per acabar, molt ràpidament, evidentment el posicionament de vot està claríssim, nosaltres, qui realment entenem que posa en perill la democràcia, la llibertat, la concòrdia, són els que no respecten la llei ni l'Estat de Dret. I des del Partit Popular, diem, i apostem per a mantenir la legalitat vigent, l'ordre constitucional, que això és el que és la garantia de la

democràcia i mantenir les regles del joc. Quan no es respecten les regles del joc, no estem en democràcia, sinó que estem en una anarquia.

Es presa la paraula per la Sra. Chacón per dir, bé, a partir dels argumentaris que sentim aquests dies i les situacions que vivim, ens agradaria fer algun tipus de reflexions. Un dels termes que s'ha utilitzat més, és el de legalitat i ordre constitucional, sobre aquests temes unes puntualitzacions: primer, fem memòria, només a títol de retenció que és el Reial Decret 41, 1977 de 29 de setembre que, restableix provisionalment la Generalitat de Catalunya, per tant, la Generalitat de Catalunya, a part de que es remunta ja al segle XIV, no emana de la Constitució, com a Òrgan, al 1977 ja és reconeguda, això per qui no tingui la perspectiva històrica, i repeteixo, obviarem ara antecedents per a no fer un Ple d'història, que històric sí que ho és, doncs ens remetem amb aquest fet. Dir, també, que igual que admetem que la Generalitat de Catalunya i la història de la nació catalana no emanen de la Constitució, és precisament aquesta Constitució, en tres articles, el 143, el 151 i el 144 que estableix ja, tres maneres diferents d'accedir a l'autogovern, en aquest moment autonòmic i estableix també, tres maneres d'accedir als Estatuts d'Autonomia. I n'estableix un, el 151, per el què nomenen, doncs, Comunitats Històriques, Catalunya, Galícia i el País Basc, per tant, ni naixem amb la Constitució, i ja la pròpia Constitució, vehiculitzant aquestes diferents maneres d'accés, està reconeixent una sèrie de particularitats, ho deixo aquí apuntat, després hi tornarem. Després, un altre element a considerar quan parlem de legalitat, i l'Estatut d'Autonomia, la Llei Orgànica que regula, doncs, la Comunitat Autònoma de Catalunya, aquest Estatut, que en el seu moment va ser, doncs, aprovat per les Corts Espanyoles, també pel Parlament i aprovat per referèndum el 18 de juny del 2006, fou després escapçat, significativament escapçat per una sentència del Tribunal Constitucional. Perquè faig referència a tots aquests apunts històrics i legals, doncs perquè hem d'analitzar breument, encara que sigui breument el de perquè estem aquí, i un cop establerta aquesta legalitat, doncs és ben legítim voler-la canviar, la legalitat no és un dogma absolut i en la mateixa seva pròpia naturalesa hi té intrínseca la capacitat, o hauria de tenir, doncs, la opció a modificar-se, s'ha esmentat molt també aquests dies, sinó encara estaríem les dones, ni podríem votar, ni hauria, doncs, igualtat entre diferents races, etc., etc., per tant, és inherent a la pròpia legalitat que està establerta o es crea per a donar resposta a la societat i per a regular l'activitat de la societat, que pot evolucionar i pot canviar. Per tant, ni la legalitat és un dogma absolut, i evidentment, té variants que haurem d'anar considerant. Aquesta legalitat en la qual vostès, Partit Popular s'emparen i aquí vostè ha esmentat, Sr. Agramunt, que el coneixem, i quan m'adreço a vostès em refereixo al Partit Popular, no és una consideració personal, entenguim també aquest respecte que ens tenim a nivell personal, però no em puc estar de fer esment quan parlo del Partit Popular i els interessos que defensa. Aquesta pretesa legalitat absoluta, ni té en compte que la societat ha evolucionat, des d'aquella Constitució del 1978, tampoc cal que tornem a repetir els detalls de com va estar aprovada, pactada, amb tots els condicionants que teníem després de sortir de la dictadura franquista, i encara que sigui per dos elements, un generacional, la societat, els individus ja no són els mateixos, però també la societat, en sí mateixa ha canviat, té unes noves demandes, i no

sabem si per ignorància, per intolerància, o per menyspreu, es manté de manera persistent, per part del Govern del Partit Popular, doncs, aquest inamobilisme normatiu. Diem que hi ha legalitat, que aquesta legalitat pot canviar, i perquè entenem que ha de canviar, i quin és el recorregut que ens porta fins el punt que estem avui. Doncs, hi ha dos moviments paral·lels, un és el social, que es desencadena d'una forma més contundent a partir d'aquesta sentència del Tribunal Constitucional que com deia, escapça el què era l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i que es manifesta de manera, crec, pacífica, contundent, civilitzada, no només en aquella manifestació inicial, de rebuig a aquesta retallada de l'Estatut, sinó també cada 11 de setembre. És per tant, un fet social, una realitat social que no podem tapar, que no podem deixar d'observar, paral·lelament, ja que es diuen amants de l'ordre, de la rigorositat, de les coses ben fetes, paral·lelament, a nivell de Govern, s'han fet, també, totes les passes que calia per a demanar tot una sèrie de, llavors, millores, enteníem que eren millores, en la utilització de les eines que corresponien al Govern de l'Estat, i és aquí quan, al 2014, de manera formal, el President Mas, presenta 23 punts que, a l'entendre, i en representació del Govern de la Generalitat de Catalunya havien d'estar tractats, respostos, solventats, perquè atenien a diferents greuges que s'estaven provocant a Catalunya. Entre mig, doncs, es va agreujant la situació, perquè hi ha un silenci, un absolut silenci davant aquestes demandes, entenem també, després, aquests 23 punts es tornen en 46 punts, i jo recomano moltíssim la lectura de quins són aquests punts, perquè és que no ens inventem aquests greuges, aquesta paraula greuge, que moltes vegades està vinculant només en el sentit econòmic, es tradueix després en un munt d'aspectes que ens afecten a la vida quotidiana, en garanties de drets socials, en temes de polítiques socials, des dels temes atenent a la pobresa energètica, a les polítiques actives d'ocupació i els recursos assignats, a política fiscal i financera, que ens ha afectat, també, fins i tot a nivell municipal, a incompliments de l'Estat a Catalunya, invasió de competències i interferències en la acció de Govern, tot això està documentat, no és subjectiu, és objectiu i té dades i es pot contrastar. Aquesta relació Catalunya – Espanya, també es veu afectada en molts altres aspectes socials, fins i tot de caire esportiu, un exemple el tenim amb les competències en l'acollida de refugiats, en la distribució de fons europeus, etc., etc., en infraestructures, en ports, aeroports, de manera molt endreçada, pacífica, però també contundent es van exposar una sèrie de greuges que ens afecten a tots, pensem blanc, pensem negre, pensem groc, el dia a dia dels ciutadans de Catalunya, a la nostra realitat. I com que el moviment social anava orientat, cada vegada més a demanar, no ja, una utilització més apropiada de les eines per part del Govern Espanyol, sinó que cada cop més el clam anava dirigit a que aquestes eines les haviem de dirigir, gestionar des del poble de Catalunya, i davant el dubte que presenta saber quanta d'aquesta població, quin percentatge d'aquesta població està a favor de que sigui el poble de Catalunya qui dirigeix, gestiona els seus recursos, les seves polítiques, la seva estratègia en el fons, que, ha de ser dotat d'estructures d'Estat, davant la pregunta de quanta d'aquesta població està per aquesta opció, es presenten opcions de referèndum, i surten, en primer lloc, el referèndum del 9 de novembre de 2014, primer, també, menystingut, i després amb conseqüències, com estem veient, no només amb imputats, sinó que han de presentar fiances i això per una cosa

que no tenia cap mena de rellevància. I a partir d'aquí anem evolucionant i cada vegada és més clar el clam, repeteixo, pensi un d'una manera o d'una altra, que la societat catalana ha de ser escoltada, aquesta societat ha de ser escoltada, i hem de saber quanta gent, cansats de tot aquest històric que ara he resumit, decideixen i opten per una opció que és l'autogovern i la constitució d'un nou país. Seguim tenint la mateixa resposta a l'altre cantó, silenci, negativa, i cap mena de resposta. Davant la incapacitat de diàleg, davant la incapacitat d'empatia del Govern Espanyol envers aquest clam social, endreçat, contundent, pacífic, civilitzat, vostè parlava de coratge i valentia, no és tenir coratge ni valentia deixar d'escoltar totes aquestes persones. Davant la vulneració de drets fonamentals, com s'esmenten, també, en aquesta pròpia moció, com són el dret postal, les detencions de càrrecs públics, de manera arbitrària, les querelles i processos judicials, violència policial que hem patit, que hem viscut aquest 1 d'octubre, per cert, negada, això és l'absurd, és l'absurd realment de tots els arguments, negar obvietats, que a més estan plasmades, doncs, en reproduccions d'àudio i de vídeo, davant el què és i vostè ara feia esment en l'activitat econòmica, miri, l'economia catalana és una economia que té un teixit productiu molt consolidat, basat i des de fa temps, en l'impuls de polítiques que volen potenciar el coneixement, la innovació, el creixement sostenible integrador d'aquesta economia, i precisament per això, fins fa molt poquet, encara no en tenim les estadístiques, ara n'hi parlaré breument, fins fa molt poquet liderava el nombre d'exportacions, el nombre d'inversions estrangeres, i el nombre de PIB en producció industrial. Tot això es vol esmicolar, doncs ho sento molt, no es podrà esmicolar, malgrat el decret que el 6 d'octubre promulga el Govern per tal de facilitar el canvi de domiciliacions fiscals, malgrat aquest decret, i malgrat tota la premsa abocada, o la majoria de la premsa abocada a destrossar el què és la imatge del nostre teixit productiu, i no em retregui ara la llista d'entitats, moltes d'elles vinculades a sectors financers, d'assegurances, etc., etc., seus d'empreses que s'han traslladat, el teixit productiu segueix estant aquí, no hi ha moviments de plantes de producció, malgrat que les inversions, i això li puc assegurar perquè les seguim al minut, al minut, seguim les inversions que perillen, malgrat que es segueixen consolidant-se les inversions, i sí que és cert, hi ha un cert període d'incertesa però que, jo preguntaré qui està ajudant a crear-lo, malgrat tot això, trobem notícies com, per exemple, que Barcelona ha estat escollida capital mundial de Congressos i Esdeveniments empresarials, fa 15 dies, fa 15 dies, també és la cinquena ciutat europea, Barcelona, en creació d'Start Ups, i tantes i tantes notícies que, ho sento, encara que no agradin d'escoltar són realitat. A part d'intentar desfer aquest sistema educatiu, integrador, inclusiu, que ha estat model d'èxit i reconegut. Per a tot aquest seguit, jo diria aquest cúmulo de circumstàncies, de greuges, d'intents fallits de diàleg, de tant i tant patiment que ha tingut alguna gent, per dignitat, per coherència amb els votants que representem, tal i com vam prometre quan vam prendre possessió d'aquest càrrec, com a Regidors de l'Ajuntament d'Igualada, així ho vam establir, mantindrem la nostra lleialtat al President i al Govern que representa el poble de Catalunya. Per tots aquests motius el nostre vot serà a favor, perquè miri, Sr. Agramunt, els Governos han de ser responsables, sí, però els Governos també han de donar resposta quan una gran majoria de la població els està reclamant, no es poden girar de cara, nosaltres, en coherència, en aquesta

demanda, actuarem, per tant, doncs, el vot del Grup que representem serà favorable a aquesta moció.

El Sr. Castells diu que passaríem a fer la votació d'aquest punt, si els hi sembla, com hem acordat, el què demanarem és fer una votació separada, vostès saben que la part resolutiva d'aquesta moció té el punt n. 1 de "primer. Manifestar el suport al Govern de Catalunya i al Parlament per fer efectiu el mandat popular del passat 1 d'Octubre en els termes que estableixi el Parlament de Catalunya.", en aquest sentit aquí fariem una votació separada, i després fariem una votació conjunta dels punts n. 2 que diu "condemnar la violació de drets fonamentals a Catalunya a través de les mesures repressives aplicades per l'Estat espanyol contra la població i les institucions catalanes.", el tercer que és "instar el Govern espanyol i els partits que li donen suport a aturar la suspensió de l'autonomia de Catalunya que ja estan portant a terme i que volen reblar amb l'aplicació de l'article 155 de la Constitució Espanyola", i en quart "comunicar aquest acord al President de la Generalitat de Catalunya, a la Presidenta del Parlament de Catalunya, a l'Associació Catalana de Municipis, a l'Associació de Municipis per la Independència, al Govern espanyol i als grups polítics del Parlament de Catalunya.", entenguin que és una votació separada del punt 1 i una votació dels tres punts, del 2 del 3 i del 4. Per tant, Sr. Secretari, fariem dues votacions, una votant la part resolutiva el punt n. 1 i una segona votació resolutiva votant els punts 2, 3 i 4, d'acord?, com han fet molts Ajuntaments del nostre país també. Si els hi sembla i expressant, en nom de tots vostès, malgrat la discrepància que sempre puguem parlar, des del respecte en la Casa del Poble, en la Casa on hi ha representades totes les sensibilitats de la ciutat, jo els hi vull agrair, en tot cas, ara, quan fem la votació veurem quina és la sensibilitat, també, d'Igualada, dir-los que, com a Alcalde, el què faré és posar-me a disposició, ho saben vostès, els hi he dit en privat, també, del President de la Generalitat de Catalunya, del Govern i del Parlament, per primer oposar-nos, absolutament, com a ciutat, de totes les maneres possibles i en totes les nostres forces a l'aplicació de l'Article 155, i lògicament, en segon lloc, dir-los també, com a Alcalde, faré el què calgui perquè el mandat del dia 1 d'octubre sigui una realitat el més aviat possible.

Sotmès l'assumpte a votació constituït el Ple de l'Ajuntament amb el quòrum de més d'un terç de membres, en votació ordinària i per majoria absoluta obtinguda per 17 vots a favor dels Grups Municipals de Convergència i Unió, Esquerra Republicana de Catalunya, Candidatura d'Unitat Popular (CUP) i Decidim Igualada, l'abstenció dels 3 Regidors del Grup Municipal Socialistes d'Igualada i 1 vot en contra del Grup Municipal del Partit Popular de Catalunya pel que fa al apartat primer de l'acord i per 20 vots a favor dels Grups Municipals de Convergència i Unió, Esquerra Republicana de Catalunya, Socialistes d'Igualada, Candidatura d'Unitat Popular (CUP) i Decidim Igualada 1 vot en contra del Grup Municipal del Partit Popular de Catalunya pel que fa als apartats segon, tercer i quart de l'acord, S'APROVA la moció no resolutiva en tots els seus termes."

I no havent-t'hi més assumptes a tractar quan són les 20:58 hores del dia 24 d'octubre de 2017 l'Alcalde aixeca la sessió de la qual s'estén aquesta acta que signen l'Alcalde i el Secretari,

El Secretari,

L'Alcalde,